

Publicerad 2022-06-11 17:20 av Jenny Larsson

En av några dikter som mina båda döttrar har att att välja mellan till min dödsannons.

Snart, var tålmodig

Snart finna en udda själ
en plats som vilja henne väl
Snart detta jordelivets ok
endast står finna i hennes bok

Att lämna för alltid detta liv
av lögner, bråk och kiv
Äntligen få känna själens frid
som jag väntat, en lång, lång tid

Måtte provningarna ta slut
jag ser ingen annan väg ut
Bara hårt krama nallen
sedan blåsa av skallen

Jag kämpade hårt må ni tro
men min själ ej fann någon ro
Mina döttrar, hoppas att ni mig ser
när jag från himlen blickar ner

Tänk på att nu mår mamma bra
men glöm aldrig vad jag till er båda sa
Sörj mig blott en liten, liten stund
lämna en blomma i vår minneslund

Men låt mig icke till ett spöke bliva
då en evig smärta era själar komma riva
Bitterheten i er växa utan att ni märka
hatet och mörkret i er detta bara stärka

En dag ni notera att mången år er flytt
ni yrvaket ser att världen blivit förbytt
Hamna ej likt jag i evigt limbo av svärta
jag önskar er minst av allt denna smärta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jenny Larsson med Poeter.se id #231577 innehar upphovsrätten